

Hoe je een Indische maaltijd bereidt tijdens het zweefvliegen vangen, of andersom

Rob Timmer

Sedert eind 2001 help ik mee aan het zweefvliegenproject. Nu is de natuur altijd al mijn hobby geweest, maar sinds 1986 ben ik best intensief torretjes wezen vangen. Ruim 350 soorten heb ik weten te vangen in mijn woonplaats Hollandsche Rading (naast het Gooi - red.). Naast mijn werk als wijkagent en klein hoveniertje is het een machtige ontspanning om met je netje op pad te gaan en soms twee uur achter elkaar te trachten een paar vliegen te vangen. Nu vind ik het niet zo'n kunst om zoveel mogelijk soorten te vangen en te verzamelen, maar veel interessanter om te zien wat er in een bepaald gebiedje voorkomt. Vandaar dat ik zeer stelselmatig en frequent bij mij in de tuin zweefvliegen ben gaan vangen.

Op een stukje van ongeveer twee bij vijf meter begroeid met onder anderen springbalsemien, maagdenpalm, reigersbek, schildersverdriet, munt en andere vooral wilde planten heb ik vaak en soms uren achter de vliegen aangezeten. Nu is dat stukje tuin zodanig gelegen dat ik er vanuit de keuken direct zicht op heb.

Ik had een aantal vrienden beloofd een Indische maaltijd te maken en beloofd is beloofd. Dus begon ik om 11 uur met het snijden van de uien, vlees, marineren, fruiten etc. Het was echter erg mooi weer en al snijdend stond ik me toch af te vragen of er niets te vangen was. Zo gebeurde dus dat ik tussen het koken door steeds met mijn netje en een aantal reageerbuisjes de keuken uit liep om wat te gaan vangen. Dit heb ik twee dagen zo vol gehouden, want een Indische maaltijd met 11 gerechten vergt best veel tijd. Zo heb ik toch op dat kleine stukje diverse soorten gevangen waaronder bijvoorbeeld een mannetje van *Cheilosia semifasciata*, een soort die toch best zeldzaam is in deze omgeving. Al kokend en vangend (er is niets aangebrand) heb ik dus een kleine bijdrage mogen leveren aan het project. Opvallend is wel dat vooral wanneer de zon achter de wolken vandaan komt de vliegen duidelijk actiever worden en zich ook laten zien. Vooral de *Eristalissen* en *Helophilussen* vliegen. Ze wachten echt onder een blaadje tot de zon gaat schijnen en gaan dan pas vliegen.

Naast onze woning heb ik een serre gebouwd waarin we ook eten. Tijdens het eten zag ik ze weer vliegen: met veel herrie en gezoem een paar exemplaren *Sericomyia silentis*. Lijken in eerste instantie op een paar kwaaië wespen maar bij nadere bestudering dus duidelijk vliegen. Ook vloog er een 'hommel' binnen, althans dat dacht ik. Alleen miste ik iets. Hij had geen grote sprieten zoals een hommel. Onder de microscoop bleek het een mannetje *Criorhina berberina* te zijn! Inmiddels heb ik zo'n kleine 30 soorten kunnen vangen in mijn tuin. Misschien wetenschappelijk niet zo interessant, maar voor mij als klein amateur-entomoloogje best belangrijk.

Rob Timmer
Vuurse Dreef 44
3739 KV Hollandsche Rading